

Posudek bakalářské práce Elišky D. Härtelové „Imago Dei v Zrcadle prostých duší“

Autorka se věnuje textu středověké mystičky Markéty Porete *Zrcadlo prostých duší* a ve své práci se pokouší vysledovat, jakým způsobem se v tomto spise prezentuje spirituální zkušenost této severofrancouzské bekyně, která zahrnuje sedmistupňovou cestu ke sjednocení s Bohem.

Oproti dostupným studiím spíše historického či literárního charakteru se autorka pokusila zůstat na poli teologie, a to myslím zcela úspěšně. Po zdařilém uvedení do dějinně-teologického kontextu a analýze základních konceptů středověkého spisu (autorka se přitom vyhnula mechanickému převyprávění obsahu a pouští se do živého dialogu s nosnými motivy a metaforami) v druhé kapitole, předkládá v třetí kapitole několik originálních reflexí, které podle mého názoru tvoří největší přínos této bakalářské práce.

Vedle duše jako Božího obrazu je totiž základním leitmotivem textu téma mystické sjednocení duše s Bohem. Spis Markéty Porete přitom nabízí v tomto ohledu několik interpretačně obtížných míst, jimž se autorka pečlivě věnuje. Jedním z nich je otázka, zda Markétou Porete popsaná zkušenost sjednocení s Bohem může být charakterizována jako „substanciální spojení“, tj. nikoliv pouze spojení vůlí a zda lze hovořit o *unitasindistinctionis* ve smyslu naprostého ztotožnění duše s Bohem. Podle autorky bakalářské práce klasická Marinova interpretace *unitas* (jako anihilace lidské přirozenosti ve prospěch přirozenosti Boží a bezrozdílnou jednotu podstat) sice nachází podporu v textu použitých metaforách řeky vtékající do moře či ohně, který vše přetaví v sebe, nicméně text sám obsahuje motivy, které umožňují chápat *unitasindistinctionis* v klíči christologické soupodstatnosti (viz motiv Lásky, která patří k Boží přirozenosti, ale současně je tím, co Bůh s duší sdílí). Autorka přesvědčivě hájí, že právě chápání lidské přirozenosti ve spojení s Kristem by umožnilo chápat sjednocení s Bohem i na vrcholných stupních Markétiny sedmistupňové cesty jako christologického následování *unitas spiritus* či sjednocení duše s láskou, která zachovává vlastní identitu obou sjednocujících se subjektů.

Práci z mého pohledu nechybí žádná formální ani obsahová náležitost potřebná k úspěšnému obhájení bakalářského titulu. Současně bych text E. Härtelové ráda doporučila k publikaci v odborném teologickém periodiku.

V Praze, 31.1. 2018

ThLic. Denisa Červenková, ThD.